

«Els meus pares sempre deien: A casa pot faltar de tot, menys el somriure i el bon menjar»

ENTREVISTA. Miriam Santamaria Brichs és la nova presidenta de Pimec Jove Catalunya Central, actualment treballa com a directora de comunicació corporativa "freelance" per a MÀtuacat i Puigdemòl·li-vol. Geògrafa, meteoròloga i periodista, fa previsions del temps a Twitter, Facebook i el seu canal de Telegram @meteolook.

Foto: Francesc Rubí.

El 2018, el Clúster de l'Energia Eficient de Catalunya li va concedir el premi com a millor comunicadora a Catalunya i el 2010 havia obtingut el premi Antena d'Or com a millor comunicadora a Espanya. Ha treballat al Grup Godó, TV3 i TVE i del 2005 al 2011 va dirigir el departament de meteorologia dels informatius de La Sexta. Del 2011 fins a principis del 2018 va fer de meteoròloga a Betevé, on el 2017 va dirigir el programa "Verd Primera".

? Quin és el teu posicionament ideològic?

? En el context actual, tinc la necessitat de posicionar-me pels presos i exiliats, per no normalitzar el que està passant. Simplement sota uns principis clars de llibertat i d'unitat, per fer front a un context polític totalment advers. Acompanyaré tant com pugui l'associació de familiars de presos i exiliats, col·laboro en la presentació d'actes... No em fa por posicionar-me en aquest sentit i ho seguiré fent fins que calgui. El que vam fer l'1-O no ha de quedar en va. Hem demostrat sobradament que el poble català va ser prou fort per reivindicar que volíem dir-hi la nostra, en llibertat i democràcia. Els sis anys que vaig estar a Madrid parlava de política amb total normalitat. Penso que aquest hauria de ser el context del futur: poder parlar en llibertat. No es pot empresonar ni enviar a l'exili les persones que no pensen com tu.

Meteoròloga

? Quants camins hi ha per arribar a ser meteoròloga?

? Dos. A través de la Física o de la Geografia. A Catalunya estem dividits entre aquestes dues especialitats. Tomàs Molina o Mònica López provenen del món de la Física, d'altres com Francesc Mauri, Toni Nadal -amb qui érem molt amics-, Dani Ramírez o jo, som geògrafs.

? Com vas entrar a treballar al Grup Godó?

? Estava fent la beca a Televisió de Catalunya Multimèdia, quan el company Lluís Obiols, que hi treballava -després vam tornar a coincidir a Madrid, ja que estava a Tele-5- em va apuntar a unes proves a Rac1, per presentar el temps. Vaig fer el càsting sobre una previsió i explicació del temps, amb d'altres companys que ja feia anys que s'hi dedicaven. Tan sols en tenia 22, però em van agafar, de manera que vaig començar a Rac1 i City TV, simultàniament.

? Vas treballar també a TV3?

? Va ser pura anècdota, puntual i sense fer de meteoròloga. Mentre estudiava, estava els caps de setmana a Rac1, cobrava molt poquet i m'havia de guanyar més bé la vida, així que quan vaig saber que a TV3 buscaven persones per ensenyar les instal·lacions vaig anar a parlar amb el

departament de Recursos Humans i la cap de seguida em va dir que comencés a treballar. Josep Cuní, que feia "Els Matins" a TV3, em va demanar d'ajudar-lo en la coordinació dels convidats al seu programa.

Madrid

«Rodríguez Picó em va dir que havia creat un nou llenguatge per explicar el temps d'una manera entenedora i distesa. No dic que inventés res, però la meva voluntat sempre ha estat explicar planerament »

? Com va ser l'experiència a TVE, a Madrid?

? Espectacular. No coneixia ningú. Quan estava a Rac1 em van trucar de la Direcció de TVE a Madrid, per oferir-me feina. Pensava que era a Sant Cugat, però em van dir, Madrid! Vaig agafar la maleta i amb 24 anys vaig anar cap a la capital estatal. Vaig trucar al Lluís Obiols, i em va dir que no hi havia cap català que estigués sol a Madrid, així que la comunitat catalana em va acollir des del primer dia fins que vaig poder llogar un pis al carrer Magdalena i després vaig passar al carrer Alcalá. Només arribar, un any després que marxés dels informatius l'actual reina Letícia, vaig tenir una entrada d'emergència al plató, que recordaré sempre, pels efectes de l'huracà Katrina, que l'explicava Rosa M. Molló des de Nova York. El cap dels informatius de TVE va improvisar un especial, en uns moments en què ens seguien 24 milions de persones pel Canal Internacional. Una experiència inoblidable amb una acollida magnífica. Hi vaig estar un any.

? Qui i què et porten a la nova experiència de La Sexta?

? Vaig saber que començava una televisió nova i me'n vaig informar. Antonio García Ferreras i l'equip de Mediapro estaven fent els fitxatges de la nova cadena i volien donar un aire diferent a la meteorologia. Pep Rubies, de Mediapro, es va posar en contacte amb mi. I vam arribar a un acord. Les tres primeres cares dels informatius de La Sexta vam ser: Helena Resano, als informatius, Antonio Esteve, als esports, i jo amb la "meteo". A La Sexta, a banda de presentar la informació del temps, vaig crear el departament de meteorologia. Tot des de l'inici, dissenyant fins i tot les icones noves amb el cap de grafisme, Jose Sancho. "La Sexta Meteo" va ser l'experiència professional més al·lucinant de la vida, durant sis anys.

? En què et diferenciaves a l'hora de presentar el temps?

? En una entrevista a la ràdio, Alfred Rodríguez Picó, que va ser el meu gran mestre, em va dir que havia creat un nou llenguatge per explicar el temps, d'una manera entenedora i més distesa. No sé si és cert, crec que no he inventat res, però la meva voluntat sempre ha estat explicar planerament. En lloc de mostrar un mapa d'isòbares, ensenyava una imatge on s'obrien paraigües. He fet xerrades pedagògiques a escoles i actualment cada matí explico el temps a Twitter, Facebook i Telegram, a través de l'etiqueta #meteolook.

? Vas sentir alguna cosa especial en ser la primera dona a dirigir un departament de meteorologia d'una televisió estatal?

? Un honor molt gran i una responsabilitat immensa. Només tenia 25 anys i va ser tot un repte. Estic molt agraïda a Antonio García Ferreras, director de La Sexta, que des del primer moment va confiar en mi per dirigir el departament. Cada any ens reuníem amb la ministra de Sanitat per preparar les campanyes de salut a l'estiu. En un món d'homes, les coses no són gaire fàcils. En reunions conjuntes de vegades em preguntaven qui em preparava els mapes del temps... I per exemple, en fer una conferència a Madrid em van posar 'senyor Santamaria'. Era un món masculí que comença a canviar.

? Per què hi ha errors greus en la previsió meteorològica?

? Ara n'hi ha més pocs que abans i sempre s'ha de tenir en compte que la meteorologia no és una ciència exacte, sinó que és viva. El planeta canvia constantment. Ens surten mapes cada sis hores, que cal revisar. Pot bufar el vent, augmentar la temperatura, ruixats inesperats... Tot i que hi ha més eines i es falla menys que abans, sempre comportarà un risc. El nostre país és extraordinàriament ric i apassionant des del Pirineu axial, contundent, amb muntanyes molt altes; baixa muntanya, plana, costa amb vents marítims, rius, mar... Controlar tots aquests elements costa. A part dels elements físics, s'ha de tenir un gran coneixement del territori, per saber per exemple com és que a les sis de la tarda, fent una orxata al Passeig de Manresa, bufa vent. Doncs, perquè puja la marinada pel Llobregat i el Cardener.

? Què va ser i com va anar la Setmana Europea de la Mobilitat a Madrid?

? S'organitza cada any i dins hi ha el mític dia sense cotxes. Quan treballava a La Sexta, el Ministeri ens va demanar als diferents caps de meteorologia l'opinió sobre aquesta Setmana. Vaig dir que ningú no feia cas d'aquest dia sense cotxes i que calia formació per fer-ne un bon ús. Vaig ser molt crítica, però alhora vaig donar arguments. L'endemà em van trucar des del Ministeri amb l'encàrrec de coordinar-la. Recordo que es van fer cursos de formació: van participar-hi fabricants de pneumàtics que van explicar que les revisions eren importants per contaminar menys, representants dels cotxes elèctrics..., per tal de donar un gir a l'esdeveniment.

? Com va néixer i com es desenvolupa el Climate Project?

? Al Gore, vicepresident dels EUA, va crear un grup de recerca mundial per treballar sobre els efectes del canvi climàtic, per compartir informacions com les que ens arriben del Panell Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic (IPCC). Gore va intentar que s'unissin diversos professionals i em van seleccionar per participar en el grup de treball d'Espanya sobre el Climate Project. Són grups de difusió de materials, informes i discussions. Es reben les darreres informacions de Nacions Unides i es fan trobades mundials. L'objectiu és el compromís de difondre el que es treballa dins del grup. Així es fan xerrades a les escoles, i tota la difusió possible per anar prenent consciència del canvi climàtic.

Foto: Francesc Rubí.

Premis

? Què va significar per a tu la concessió de l'Antena d'Or?

? L'Antena d'Or és com l'Oscar del periodista i el reconeixement com a millor comunicadora de l'any a Espanya va ser espectacular. Una alegria immensa, un gran honor i era la dona més feliç del món. Però arran del premi vaig decidir que volia tornar a Catalunya. Garcia Ferreras em va abraçar molt fort -s'emociona- i em va dir: «Sé que no et puc convèncer perquè et quedis i sé com desitges tornar a casa i a Catalunya, però La Sexta sempre serà casa teva». També Álvaro Rivas, sotsdirector d'informatius, em va abraçar i em va dir: «Ho sabia, algun dia la nostra Miriam havia de tornar a casa».

? Com valores el premi a la millor comunicadora de Catalunya d'aquest 2018?

? Molt bé, estic molt feliç i agraïda. L'atorga el Clúster de l'Energia Eficient de Catalunya, com a millor comunicadora de l'any en temes mediambientals, de sostenibilitat, territori i canvi climàtic. Són els objectius pels quals he treballat al llarg de la meua vida. Que des de Catalunya se'm

reconegui la feina em fa immensament feliç.

Betevé

? Com va ser la teva experiència a Betevé?

? Vaig marxar de Madrid sense feina i Lluís Obiols em va dir que necessitaven gent per cobrir una baixa de maternitat al nou mitjà local de l'Ajuntament de Barcelona. Vaig fer el pas d'una televisió estatal a una de local. Durant sis anys hi vaig viure una experiència enriquidora. La meva feina no variava gens estigués on estigués. Betevé em va donar la possibilitat d'explicar el temps des de casa, en l'àmbit local, de regió metropolitana i de Catalunya. Aquesta televisió té un gran departament del temps, que va crear Alfred Rodríguez Picó, on va formar una veritable escola de meteorologia.

? Què pretenia el programa "Verd Primera"?

? Difondre la vida saludable i la consciència sobre el medi ambient. Era diari i durava una hora. Constava d'una entrevista amb experts, una recepta saludable, hi havia una professora de correcció postural que ens ensenyava bones pràctiques per a gent de totes les edats... També oferíem rutes per anar amb bicicleta, caminar... L'espectador hi podia trobar consells de salut, medi ambient i canvi climàtic, i difusió de la consciència per la sostenibilitat.

? Abandones el projecte per la crisi econòmica d'aquesta televisió?

? No ? riu? . Portava quinze anys en el món de la televisió i vaig pensar que necessitava una aturada en els mitjans. Vaig considerar que era el moment d'obrir-me camí en d'altres camps, com per exemple ajudar empreses dins del món de la comunicació corporativa.

? Quina va ser la teva feina al Consell Comarcal del Bages?

? Hi vaig estar uns mesos a requeriment del conseller de Turisme, Joan Vinyes. Assessorava en la promoció del Rebost del Bages. Fins aleshores, havia escrit sobre territori i els productes de temporada que vaig promocionar des de Betevé, i la gastronomia des del punt de vista del temps. Al CCB pretenia ajudar a potenciar productes i restauradors. Des d'aleshores hi tinc molt bona relació i ara acabo d'escriure el pròleg de "Tastem el Bages", un gran llibre d'Ignasi Sala i la Gemma Solà, del Mas de la Sala.

? Quina és la teva feina a Pimec Jove de la Catalunya Central?

? Era membre de la Junta des del 2015 i ara m'acaben de nomenar presidenta. Col·laboro de forma altruista amb un molt bon equip per potenciar els autònoms, la petita i la mitjana empresa de joves empresaris de la Catalunya Central. Organitzem trobades amb empresaris on expliquem les nostres experiències, intentem assessorar, dirigir-los cap a cursos que els puguin ser útils... Som una petita part de la gran patronal Pimec Catalunya.

Foto: Francesc Rubí.

Directora de comunicació d'empreses

? Quina és la teva tasca comunicativa a Mútuacat?

? Soc directora de comunicació corporativa i institucional des del 2015. És una mútua de salut de previsió social i sense ànim de lucre. No es busquen els beneficis econòmics, no som una mercantil, treballem per a les persones. Per això Mútuacat és solidària. I alhora, catalanista, compromesa amb el país, amb la cultura i amb la llengua.

? És una feina semblant a la de la Fusteria Puigdellívol?

? Sí, també en soc directora de comunicació. Es tracta d'una empresa que va néixer el 1736. Dirigida actualment per Fermí Garriga Puigdellívol m'encarrego d'ajudar a potenciar els seus projectes, alguns d'internacionals. Puigdellívol es dedica a la museografia, amb grans exposicions, a fer maquetes i prototipus de fusta a escala real, i obres com la fusteria de la Sagrada Família o la Casa Vicens.

? Què remarcaries dels teus articles en premsa?

? La passió pel territori, pel país i per la gent que treballa la terra. Intento escriure sobre el que sento i visc, que és un amor infinit per la terra i el que l'afecta. He escrit per a les revistes de viatges "Descobrir", "Zazpika", que pertany al diari "Gara", del País Basc, i "Traveler". Totes m'interessen des d'un punt de vista geogràfic.

? D'on ve el teu interès per la gastronomia?

? De la passió per Catalunya que és rica en territori, amb una climatologia i meteorologia espectaculars que fan que els nostres productes siguin especials. Darrerament, la nostra societat s'ha vist influenciada per les mercaderies de fora, que no tenen temporada i s'anava perdent consciència pels mercats del nostre voltant, d'on cal recuperar els nostres productes de temporada. És a causa del temps que ha fet, que les carxofes tenen el cor més obert o més tancat; o les mandarines, que si són verdes, és senyal que no ha fet fred, perquè si en fa, es tornen taronges. Aquest coneixement popular que s'havia perdut penso que és interessant de recuperar. Tot plegat relaciona territori, meteorologia i gastronomia. M'agrada molt un bon producte, cuinar a casa i el bon menjar. Per exemple, amb un bon tall de formatge, un bon oli i una copa de vi de la nostra terra soc la dona més feliç del món. Els meus pares sempre deien: «A casa pot faltar de tot, menys el somriure i el bon menjar».

? Fas un Màster de debò a la UOC?

? (Riu molt) Ja t'asseguro que és real. Em recordo de tots els passos que estic fent i de tots els treballs que estic entregant. Jo mateixa faig broma quan ho explico: «No sé si ho hauria de dir, però estic fent un màster». Em va molt bé per refrescar i tornar a estudiar. El faig a la UOC, "on line", ja que tinc l'agenda molt ajustada i l'he de fer a distància. Es tracta d'un Màster de comunicació corporativa, protocol i esdeveniments. A part de directora de comunicació de dues empreses, em dedico a la gestió d'esdeveniments diversos: des de debats a inauguracions, a ponències... a petita o a gran escala. Quins protocols cal tenir en compte, passes a seguir, relacions amb els mitjans de comunicació, xarxes, autoritats... Tot plegat és la gestió corporativa que ara està prenent molta importància, seguint els americans, que sempre ho han portat bé.

El perfil

Foto: Francesc Rubí.

Miriam Santamaria i Brichs va néixer a Manresa el 15 de setembre de 1980. El seu pare, Josep, és d'Artés i treballa de fuster. La mare, Marina, és manresana i treballa a la Seguretat Social. Té una germana, Joana, administrativa i estilista de moda. Va començar a anar a escola a L'Espurna, de la plaça de Catalunya, després al Puigberenguer, d'on va passar a l'institut Guillem Catà. Estudiava a la facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona mentre treballava a la Camiseria Soler per pagar-se la carrera. És llicenciada en Geografia des del 2003 i es va especialitzar en política territorial, ordenació del territori i meteorologia. Ha treballat per diversos mitjans de comunicació. Primer al Grup Godó: Rac1, Rac 105 i City TV -actualment 8TV-, on era responsable de la informació meteorològica dels caps de setmana, del 2003 al 2006. La temporada 2004-2005 va ser redactora i presentadora dels Serveis Audiovisuals de Meteorologia (SAM), de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i Relacions públiques-coordinació al programa "Els matins" de TV3. Amb 24 anys, la van trucar de TVE perquè anés a fer de dona del temps a Madrid, com a redactora i meteoròloga al Canal 24 Horas i al Canal Internacional, per a les emissions d'Europa i Amèrica. Amb 25 anys, quan va néixer La Sexta, va passar a dirigir el departament de Meteorologia dels nous informatius, on va presentar les dues edicions, de migdia i de nit. Allà s'hi va estar sis anys, fins al 2011. Amb 25 anys es va convertir, doncs, en la primera dona a la història d'Espanya a dirigir el departament de Meteorologia d'una televisió estatal.

El 2008, el Ministeri de Medi Ambient li va demanar que coordinés la Setmana Europea de la Mobilitat a Madrid. El 2009 la van seleccionar per formar part del Climate Project, el projecte del vicepresident dels EUA, Al Gore, contra el canvi climàtic. El 2010 li van concedir el premi que «mai m'hagués esperat a la vida» l'Antena d'Or, al millor comunicador de l'any a l'estat, atorgat per la Federació d'Associacions de Ràdio i Televisió. Va ser la primera vegada a la història que li concedien a una dona, jove i geògrafa. Només tenia 29 anys. Aleshores, va decidir que era el moment de tornar a casa. Els últims sis anys, fins al 2017, ha estat a Betevé, la televisió de Barcelona, com a geògrafa meteoròloga i l'any passat com a directora del programa "Verd Primera". També ha col·laborat puntualment amb La Xarxa i Catalunya Ràdio. Ha escrit alguns articles a "Descobrir", sobre geografia i gastronomia, una branca amb molta relació amb el territori. Assessora en comunicació el Consell Comarcal del Bages durant el 2013-2014. Darrerament, es va anar preparant per deixar els mitjans i dedicar-se a l'empresa, i enguany ha decidit fer el salt: la seva experiència en comunicació i mitjans l'ha portat a ajudar a persones i empreses a través de la comunicació corporativa. Des del 2015 és directora de comunicació "freelance" de l'empresa manresana Mútuacat i des del 2018, també de Puigdemòvil. Aquest any, el Clúster de l'Energia Eficient de Catalunya li ha concedit el premi com a millor comunicadora de l'any a Catalunya. Actualment cursa un màster de Comunicació Corporativa, Protocol i Esdeveniments a la UOC. Ha presentat debats i nombrosos esdeveniments empresarials i acadèmics. Membre de la junta de Pimec Jove de la Catalunya Central, el dia 29 de novembre en va ser escollida presidenta. Les seves passions són la política, la història i la gastronomia. És una gran amant dels esports a l'aire lliure.